

stensen) paa ny kom ind paa, at jeg forstod de ærede Medlemmer saaledes, at det var deres Mening, at der ikke skulde paalægges Kommunerne Tilskud, men at Staten i al Almindelighed skulde forbeholde sig at opkræve en Værdistigningsafgift. Men efter de Erfaringer, vi have gjort i Fjor om at knytte en Værdistigningsafgift, for hvis Opkrævning og Vurdering der vilde være at fastsatte bestemte Regler, sammen med andre Foretagenders Udførelse, har jeg ikke turdet gaa til at knytte en Værdistigningsafgift for Esbjerg og Nabokommuner til Forslaget her. Jeg havde Følelsen af, at naar Rigsdagen i Fjor blev enig om at tage Loven om Jernbanerne for sig og Værdistigningsafgiften for sig, vilde jeg staa i daarlig Kontakt med Rigsdagen, hvis jeg her for Esbjergs Vedkommende knyttede en saadan Skat til Forslaget. For saa vidt man maatte være enig i disse Betragtninger, tror jeg, man vil erkende, at der ingen Mulighed er for at gaa anden Vej end den, jeg er gaaet, nemlig at stille det frit for Esbjerg Kommune, om den vil opkræve en Værdistigningsafgift eller ej. Man vil dog vel ikke gaa til at give Esbjerg Ret til at paalægge en Værdistigningsskat i dens Nabokommune. Det kan man ikke gøre, saa jeg tror ikke, der for Tiden er anden Løsning af Sagen end at bestemme, at Esbjerg Kommune skal udrede et saadant Tilskud, og hvis den maatte ønske at opkræve det ved Hjælp af en Værdistigningsafgift, skal den have Lov til det, naar der kan blive Enighed om de Vedtægter, hvorefter Skatten skal paalægges og opkræves.

Det ærede Medlem fra Silkeborg fandt sig foranlediget til at komme ind paa en nærmere Begrundelse af de Udtalelser, han i Gaar fremkom med angaaende Sagkundskaben. Det ærede Medlem har ikke haft dette nodig, da jeg ikke angreb det ærede Medlems Udtalelser fra i Gaar. Jeg anerkendte oven i Købet, at det ærede Medlem saa uforbeholdent sagde, at hvis han i Aar forhaabentlig kunde tage et noget andet Standpunkt med Hensyn til Vestprojektet, skyldtes det, at der i Aar forelaa en bestemt Udtalelse fra de sagkyndige, som ikke forelaa i Fjor, og jeg synes derfor, at det ærede Medlem ikke havde nogen større Anledning til at komme ind paa en nærmere Begrundelse af, hvorfor han kunde give Sagkundskaben denne ubetingede Tilslutning. Naar det ærede Medlem i Dag sagde, at det var, fordi han havde Følelsen af, at der ikke var nogen Egennyttige bag

ved Sagkundskabens Udtalelser, maa jeg tilstaa, at det forstaaer jeg ikke. Hvordan skulde der i det hele kunne ligge Egennyttige bagved f. Eks. de fire sagkyndiges Udtalelser i en Sag som denne. Jeg synes, der i denne Udtalelse af det ærede Medlem kan ligge noget, som er fuldstændig uberettiget, og som jeg derfor vil protestere imod. Sagkundskaben kan ikke blive egennyttig i et Forhold som dette. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem i det hele kan faa Egennytten og Sagkundskaben sat i Forbindelse med hinanden paa et Omraade som dette.

Naar det ærede Medlem til en vis Grad, synes jeg, bortforklarede sine Udtalelser om de skjulte Kræfter, som han mente havde været i Bevægelse — han sagde, de havde været lette at opspore i Fjor og tidligere —, gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem sigtede til de Kræfter, der have været i Bevægelse for henholdsvis at trække Havnen til Øst eller Vest, men om der har været flere Kræfter i Bevægelse for at faa en Vesthavn end for en Østhavn, har jeg ikke opdaget. Jeg er snarest tilbøjelig til efter mit umiddelbare Indtryk fra i Fjor og tidligere at tro, at der har været agiteret mere for Østprojektet end for Vestprojektet. Men det kunne vi godt lade ligge, for overfor mig har der ikke været nogen som helst Pression eller Agitation eller Benyttelse af mere eller mindre skjulte Kræfter. Ikke en eneste har søgt at paavirke mig i den Tid, jeg har haft med Sagen at gøre, d. v. s. fra det Tidspunkt, da jeg fik Planerne fra de sagkyndige, og indtil Forslaget blev udarbejdet og forelagt for Tinget her.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Jeg tillader mig at betvivle, at det skulde kunne lykkes den højttærede Trafikminister at redde sit Forslag om en Værdistigningsskat bedre igennem paa den foreslaaede Maade, end hvis det var blevet stillet direkte. De Kræfter, som man maa befrygte med Hensyn til Forslaget om en Værdistigningsskat, findes vel neppe saa meget i denne Sal som i Salen her ovenover. Men jeg skulde tage meget fejl, om de ikke, for saa vidt de ere imod Princippet Værdistigningsskat, ogsaa nok skulle finde Princippet i det Forslag, som Ministeren mener er saa snildt opstillet her. Jeg tror dog, at det ikke er mere snildt, end at Lands-